

FOAIE PAROHIALĂ

10 - 16 iulie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Luni 11 iulie, a.c., la Oradea, de la ora 18.00 se va celebra Sfânta Liturghie și se va binecuvânta Capela Frențiu din cimitirul municipal Rulikowski, care a fost restaurată în întregime.

RUGĂCIUNE

O, Doamne, voi începe de la credință, pentru a putea dobândi vederea: merg pe drum în căutarea patriei. În timpul acestui parcurs sufletul îmi spune: că înaintea Ta se află orice dorință a mea, iar față de Tine, nu-mi este ascuns nici un suspin. Dar în patria cea cerească, nu mai sunt dator să mă rog pentru nimic, ci numai să Te măresc, căci acolo nu-mi va lipsi nimic. Aici cred, acolo voi vedea; aici am speranță, și acolo voi avea; aici mă rog, iar acolo voi primi!

Acum cumpănesc lucrurile, pe care le văd, și cred în acelea, pe care nu le văd. Tu, o, Doamne, nu m-ai părăsit chemându-mă la credință; chiar dacă îmi poruncești să cred în ceea ce nu pot să văd, totuși nu-mi refuzi ca să văd acele lucruri, care mă ajută să cred în ceea ce nu văd..., dacă este cu neputință pentru mine să văd Dumnezeirea Ta, în schimb pot să văd foarte clar omenescul Tău. Iată ai devenit Om, pentru ca în aceeași persoană să poți fi văzut, și să se poată crede în Tine. Ajută-mă, să mă bucur și eu de Dumnezeirea Ta. Amin. (După Sfântul Augustin)

VESTIRE

Se vestește pentru a doua oară căsătoria lui **Ovidiu Burcuș** fiul lui Nicolae și Anca Burcuș din Oradea, cu **Tania Pal** fiica lui Gheorghe și Lucia Pal din Oradea.

Dacă cineva cunoaște vreo piedică de căsătorie este rugat să anunțe oficiul parohial.

Dumnezeu să-i binecuvânteze!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Sergiu Perțe și Ovidiu Burcuș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Venind îl voi vindeca

Capitolul 8 al Evangheliei Sfântului Matei, din care face parte și fragmentul pe care tocmai l-am ascultat, începe cu două vindecări. Prima este cea a unui lepros, a doua este cea a sutașului de astăzi. Vindecarea de lepră, această boală nemiloasă care distruge frumusețea trupului uman este un punct de plecare pentru înțelegerea unei lepre mult mai periculoase, aceea a sufletului, care se naște din lipsa de credință. În acest sens, minunile, vindecările, harurile pe care le putem primi, sunt menite să ne ducă mai departe, înspre Cel care dăruiește și este izvorul tuturor harurilor, făcând să se nască sau să crească în sufletele noastre credința. Credința și harurile sunt tot timpul într-o relație dinamică, într-un continuu joc în care libertatea noastră și iubirea lui Dumnezeu se întâlnesc în mod misterios. În unele situații Evanghelia ne spune că Isus nu face multe minuni din cauza necredinței, în altele, ca și cea de astăzi, porțile îndurării se deschid în fața credinței dincolo de orice limite. “Fie ție după credința ta” este răspunsul divin la disponibilitatea omului exprimată de sutașul de astăzi, pe urmele cuvintelor Maicii Sfinte în fața Arhanghelului Gabriel: “fie mie după cuvântul Tău”.

La cuvintele Mântuitorului adresate sutașului “venind îl voi vindeca”, unii exegeți adaugă un semn interogativ, transformând afirmația într-o întrebare. O astfel de interpretare ar ține cont de situația concretă în care unui evreu practicant îi era interzis să intre în casa unui păgân. Isus ar provoca în acest fel răspunsul plin de credință al soldatului roman, la fel ca în cazul femeii cananeence ce implora milă pentru fiica ei. Pe de altă parte forma interogativă ar reflecta dinamica despre care vorbeam mai devreme, dintre voința lui Dumnezeu și libertatea noastră, regăsită ori de câte ori Fiul lui Dumnezeu întreaba: “ce dorești să-ți fac?”. Sau: “vrei să te faci sănătos?”.

Nu există miracole mari sau mici. Toate sunt semne ale aceleiași iubiri infinite a lui Dumnezeu pentru noi. Suntem de aceea invitați să deschidem poarta credinței pentru a-l primi pe Isus în umila casă a sufletului nostru fie că vedem o înviere din morți sau un har primit în rugăciune pe care îl știm doar noi; fie că asistăm la vindecarea unei boli incurabile sau dacă viața noastră se vindecă de necredință puțin câte puțin în fiecare zi. Toate, mărunte sau impresionante, sunt gesturile pline de tandrețe ale unui Dumnezeu care a murit din iubire pentru noi.

PS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla